[שיך לעיל במשנה מח.]

פמ א מיי׳ פי״ח מהל׳ גירושין הלכה כה:

צ ב ג מיי׳ שם הל׳ כ סמג עשין נ טוש״ע אה״ע סימן יג סעיף ג:

רבי יוסי לומר כל הנשים יתארסו · בטירובין (דף מז.) פי׳ בקונטרס דלפיכך תרוסות דוקא יתארסו אבל יבמתו לא דנזר רבי יוסי תרוסה תמו נשואה ואין נראה בבריימא דרדופה רבי יוסי מתיר ליארס ולינשא מיד ת״ק דקאי דרבי יוסי אדרבי יוסי דהכא לפי שאין נזר לפיכך תרוסה לאו נשואה היא ואין נראה דרדופה ליה למיגזר נשואה דרדופה תמו אסיקנא דרדופה ורדופה אפילו תרוסה נמי גזרינן דילמא אתי לאתויי ערוסה ואפילו גרס בבריימתא דרדופה רבי יהודה מ״מ קאי אהיכי מוכח בפרק מי שהוליכוהו (נ״ו שם) ובגמ׳ דיחידאה פליג עליה מבריימתא דרדופה ומתא קמא דמתניתין הוא ר״מ דלמא ר״מ דרדופה הוא כר׳ יוסי דמתניתין דלמא שרי אלמא לאיתארסי לא ניחא ליה ולריכוס להמתין שלשה חדשים דקתמר ר״מ סייעא מיניה דאי לא ניחא ליה מאי אריכוס מיל שרי ולקמן על גב דקתני סתמא לריכוס להמתין הכי נמי קתני בפרק ד׳ אחין (לעיל דף לה. ושם) גבי גיורת ושביה ולטומאה ומפורש לריכוס להמתין סתמא דברי רבי יהודה וע״כ סייעו דוקא ליארס דילמא לפי כשאתה שרי הכא ר״י ועוד היכי מוכח בגמ׳ דהדר ביה ר׳ יוחנן ממתני׳ דכרמא דקתני כולן לריכוס להמתין דלמא ניחא ליה קתמר לבד ליארס שרי ונראה כמו [פפי׳ רש״י] כאן דרבי יוסי שרי נמי לתרוסה ניחא ליה ולא פליג ארבי יהודה אלא בחיבול דחודיה ומיהו מה שהביא ראיה דלמא ביוצרת ולטומאה מיקל משום דמתהפכת שלא מתעבר כדלמרינן לעיל (דף לה.) אבל לעולם גזר תרוסה אטו נשואה ומבריימתא דרדופה היה יכול לדקדק מי גרם בה ר׳ יוסי דלא גזר לפי׳ בשואה דרדופה אטו שאין דרדופה כ״ש דלא גזר תרוסה אטו נשואה והא דפסיק רבי יוחנן כר׳ יוסי ולא נקט ר׳ יהודה כיון דבפיסוק שנין משום שבח לפסוק כרבי יוסי גם בחיבול או נקט ר׳ יוסי לדידי׳ בקונטרס משום דניחותי עמו ות״ת כשמעתין דמתניתין ומתני׳ דכרמא (נקמן מג.) לימת רבי יוחנן כר׳ יוסי ולא נקט ר׳ יהודה כיון דפסיקא שנין משום שבח לפסוק כרבי יוסי דמיקל בהבאתה מפי מרבי יהודה בסוף פרק ד׳ אחין (נ״ו שם) היכא דליה דלמא בניורת ולטומאה מיקל משום דמתהפכת שלא מתעבר כדלמרינן לעיל (דף לה.) אבל לעולם גזר תרוסה אטו נשואה ומבריימתא דרדופה היה יכול לדקדק מי גרם בה ר׳ יוסי דלא גזר לפי׳ בשואה דרדופה אטו שאין דרדופה כ״ש דלא גזר תרוסה אטו נשואה והא דפסיק רבי יוחנן כר׳ יוסי ולא נקט ר׳ יהודה כיון דפסיקא שנין משום שבח לפסוק כרבי יוסי גם בחיבול או נקט ר׳ יוסי לדידי׳ בקונטרס משום דניחותי עמו ות״ת כשמעתין דמתניתין ומתני׳ דכרמא (נקמן מג.) לימת